

DE CORONA PANDEMIC DELUSION: WIE BEN IK IN EEN GETRAUMATISEERDE SAMENLEVING?

Posted on 19. März 2020

Een commentaar van Franz Ruppert.

Wat is hier aan de hand?

Het is voor mij onbegrijpelijk hoe in tijden van internet, waarin in principe iedereen informatie kan verzamelen over relevante onderwerpen, nu een handvol virologen met eenzijdig orthodoxe medische ideeën het denken van de meeste mensen en nu ook van politici domineren. Er is nu een nieuw type virus dat zich snel verspreidt via interpersoonlijke contacten en vervolgens, op een statistisch voorspelbare manier, een deel van de bevolking in de nabije toekomst zal wegnemen. Op dit moment heeft slechts één van de vele virussen een naam gekregen die zelfs door leken kan worden uitgesproken ("Corona"). Coronavirussen, die voortdurend moeten muteren om toegang te krijgen tot menselijke cellen, zijn al lang bekend bij virologen. Er is geen bewijs, en zeker geen bewijs, dat het nieuw gemuteerde virus gevaarlijker is voor de menselijke gezondheid dan andere griep of rhinovirussen. Zelfs Hendrik Streek, een bewezen coronavirusspecialist uit Duitsland, ziet geen bewijs dat dit huidige virustype (SA-Covid-19) bijzonder gevaarlijk is. Wat is hier aan de hand? Waarom drijven politici overal ter wereld en niet alleen in Duitsland hun hele samenleving tegen de muur?

Het virus als seriemoordenaar?

Als het echt waar zou zijn dat er een seriemoordenaar is die ieder ander mens tot seriemoordenaar maakt door handen te schudden en in zijn gezicht te ademen, dan zou er inderdaad een samenleving in brand staan en zou deze moordenaar zo snel mogelijk ter dood moeten worden gebracht. De facto hebben we op dit moment echter te maken met miniatuurwezens, zogenaamde virussen, die in het geheel niet in staat zijn om op eigen kracht te overleven, maar die macro-organismen nodig hebben om daar onderdak te vinden. Het is niet het doel van virussen om deze grote wezens te doden, maar om zichzelf in leven te houden. In de regel houden deze grote wezens hier niet van en daarom proberen ze deze ongenode gasten met hun immuunpolitie uit hun huis te schoppen. Soms lukt het de virussen om zich in een hoek van het huis te verstoppen en uit de schuilplaats te komen als de immuunpolitie overbelast is met andere taken. Dit is het geval met herpes-virussen, die bij veel mensen een niche-bestaan hebben veroverd.

Aangezien het zeer kostbaar is om het bestaan van dergelijke miniatuurwezens zichtbaar te maken, worden er normaal gesproken geen tests voor hen ontwikkeld, vooral omdat deze virussen voortdurend muteren om zich te vermommen voor de immuunpolitie.

Eén test laat de pandemie echt lijken

In de huidige viruscrisis verandert een niet gevalideerde test die in de Berlijnse Charite is uitgevoerd, nu een variant van virussen in een psychologisch schijnbare tastbare realiteit. Door dit specifieke virus een eenvoudige en melodieuze naam te geven - "Corona" - heeft het een werkelijkheidsstatus gekregen die veel mensen voelen dat ze nu kunnen begrijpen. Maar "Corona" is nu niet meer dan een idee in de menselijke psyche en hangt af van hoe iemand ermee omgaat in zijn verbeelding en in zijn denken. Men kan zeggen, oké, er is een van de vele virussen die bestaan en waarmee het immuunsysteem van ons mensen zal leren om er zoals gewoonlijk mee om te gaan. Of je kunt in het horrorscenario komen dat iedereen die het virus in zich draagt nu een seriemoordenaar is en vroeg of laat andere mensen zal doden.

De droomlogica

Hier komt nu de psychotraumatologie in het spel naast de gebruikelijke psychologie: ervaringen uit mijn levensverhaal, vooral die uit de vroege kindertijd, die voor mij traumatisch waren en verbonden met angst voor de dood en verlies van controle, en die onbewust in mijn organisme zijn opgeslagen als permanente herinneringen, zijn nu verbonden met iets wat aan de buitenkant schijnbaar tastbaar is. Ik lokaliseer mijn angsten in de buitenwereld in plaats van in mijn psyche. Ik heb nu de hoop om eindelijk mijn sterfelijke angsten en innerlijke nood te laten verdwijnen of in ieder geval onder controle te krijgen door te strijden tegen een tastbare vijand in mijn omgeving. Deze psychodynamica gebeurt niet alleen met het "Corona" virus. In plaats van "Corona" kun je ook "terroristen", "joden", "islamisten", "buitenlanders", "Russen", "linksen", "rechtsen", "groen-alternatief vuile mensen" etc. gebruiken als een sjabloon voor je verbeelding, om nu verder te gaan met de actieve strijd tegen de vijand.

Waar is het bewijs?

Ondanks alle waarschuwingsborden die door een handvol opiniërende virologen op de muur zijn geschilderd, is er momenteel geen bewijs dat dit virus een seriemoordenaar is die meer leed zou veroorzaken dan andere bekende corona- en influenzavirussen. Zelfs voor Italië, dat in dit land vaak wordt gebruikt als voorbeeld van hoe moordend dit virus is, geven de huidige zaaknummers daar geen enkel bewijs van. Ongeveer 90% van de geteste virusdragers hebben helemaal geen symptomen, een aantal heeft de gebruikelijke koorts-, hoest- en hoofdpijnlachten en een klein aantal sterft aan een longontsteking, maar omdat hun lichaam al te zwak is voor chronische ziekten en bacteriële infecties om de extra belasting te compenseren. Dit is normaal bij elke zogenaamde

griepepidemie en is nu ook te zien bij degenen die sterven. Dit zijn voornamelijk hoogbejaarde mensen die zwaar belast worden door andere ziekten. Zelfs in China is het aantal sterfgevallen als gevolg van het nieuwe coronavirus niet dramatisch gestegen. Bovendien is een ziekenhuis voor longontsteking een zeer gevaarlijke plaats. Daar sterft 20-30% van de patiënten aan ziekenhuiskiemen die resistent zijn tegen antibiotica. En als een test een coronavirus bij een dode bewijst, betekent dat niet dat "corona" nu de doodsoorzaak was. Hiervoor zouden in elk afzonderlijk geval autopsies nodig zijn om de werkelijke doodsoorzaak vast te stellen.

De herdefiniëring van de pandemie door de WHO

De virologen, die nu een grote invloed hebben op de politieke gebeurtenissen, gebruiken een nieuwe definitie van "pandemie" door de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) voor hun vorm van paniekzaaij. Waar voorheen een pandemie alleen werd uitgeroepen wanneer een virus wereldwijd aanzienlijke ziektecijfers veroorzaakt, is sinds 2017 alleen al de verspreiding van virussen een reden om een gefaseerd plan voor monitoring en virusbestrijding op te starten. Maar aangezien alle vormen van virussen zich als gevolg van de globalisering snel over de wereld verspreiden, is de toestand van een pandemie in principe altijd gegeven. En elk jaar zijn er nieuwe virussen die zich snel over de wereldbevolking verspreiden. Het wordt dus een kwestie van willekeur of bijzondere belangen om een pandemie voor een bepaald virus te verklaren.

Tegelijkertijd zouden er wereldwijd heel andere en eigenlijk relevante pandemische kwesties zijn waarop het de moeite waard zou zijn om de sociale krachten te mobiliseren en te concentreren, bijvoorbeeld op de kwestie van seksuele trauma's.

De verdeling van de wereld in risico- en niet-risicogebieden is sowieso belachelijk. Virussen geven niet om nationaliteiten en staatsgrenzen. Ze reizen met mensen waar ze ook gaan. We zijn nu een wereldwijde menselijke familie geworden. Een hoog risicogebied wordt altijd gecreëerd in een land als er voldoende coronavirustests worden uitgevoerd. Waar geen tests worden uitgevoerd, zijn er geen "corona"-gevallen en dus geen verhoogd risico - ongeacht de werkelijke besmettingsgraad. Maar aangezien politici verantwoordelijk zijn voor hun nationale grondgebied, laten ze de kans niet voorbijgaan om de grens te sluiten om hun speciale verantwoordelijkheid en leiderschap voor hun respectieve landen te tonen door "oog in oog te staan, wat er ook gebeurt".

Mijn persoonlijke ervaringen

Een jaar geleden had ik een slechte griepinfectie. Vier weken lang had ik een droge hoest, koorts, pijnlijke ledematen en een jeukende huid. Net voordat ik dacht aan het aanbrengen van zinkzalf op

mijn huid, had ik het inzicht: Wat doe ik eigenlijk? Ik worstel met de symptomen en kijk niet naar de oorzaak - mijn gebrek aan afweer. De volgende dag ging ik naar mijn praktijk om een kans te vinden voor mijn eigen zelftelling. Ik ontdekte een kind van ongeveer een jaar in mijn psyche dat wanhopig was en bijna doodging van de dorst door verwaarlozing en eenzaamheid. Terwijl ik tegenover de resonator voor dit deel van mezelf zat, kwam er langzaam een grote pijn en verdriet over me heen. Ik nam dit kind in mijn armen en moest bitter huilen. Twee dagen later waren mijn griepverschijnselen verdwenen. Sindsdien heb ik geen ernstige infecties meer gehad in de nek en de borst.

Vandaag weet ik dat mijn immuunsysteem tijdens mijn leven niet erg stabiel was, mede omdat mijn moeder mij slechts enkele weken na de bevalling moedermelk heeft gegeven. Ik stierf bijna aan het vervangende voedsel dat ik in plaats daarvan kreeg.

Ik weet nu van het begeleiden van duizenden zelftellers van andere mensen in mijn therapeutisch werk: Lichamelijke ziektesymptomen zijn vaak het gevolg van vroege trauma's en traumatiserende moeder-kind en vader-kind relaties. Dit leidt ertoe dat het kind zich psychologisch identificeert met mensen die de daders zijn. Als gevolg daarvan kan hij geen onderscheid meer maken tussen mij en jou, de mijne en de jouwe, vriend en vijand. Het kan zich slechts onvoldoende beschermen tegen gevaar en schade. Vroege psychotrauma's worden geassocieerd met ondraaglijke gevoelens van eenzaamheid, in de steek gelaten worden en paniekerige angsten. Ook met gevoelens van schaamte en schuld en boosheid, die onderdrukt en onderdrukt moeten worden.

De confrontatie met het coronavirus of de ideeën daarover in de hoofden van de mensen kunnen nu oude gevoelens van trauma's oproepen. Tijdens het onderzoek ontdekte ik dat het onderwerp van de quarantaine verband houdt met de ervaring dat mijn vader me ooit twee weken lang tijdens de schoolvakanties huisarrest gaf omdat ik onbedoeld een buurjongen had verwond tijdens het spelen. Ik vond dit uiterst beschamend en vernederend. Ik moest mijn gevoelens van woede onderdrukken omdat ik het geweld van mijn vader op dat moment niet aankon.

In een één-op-één therapie sessie met een vrouw op 17.3.2020 heb ik ervaren dat ze volledig in paniek was gezien de huidige situatie. Nog voor het uurtje wenste ze zelfs een quarantaine voor zichzelf, omdat de mensen op dat moment veel te veel voor haar waren. Tijdens haar werk bleek dat ze al in de baarmoeder van haar moeder, die op 17-jarige leeftijd onbedoeld zwanger was geworden, volledig gestrest was door de stem van haar moeder en de andere stemmen die waarschijnlijk ruzie maakten over de vraag waarom haar moeder niet voorzichtiger was geweest om niet zwanger te worden. Ze verliet mijn praktijk na de therapiesessie met veel meer vreugde en

hoop.

Een gedenkwaardig misverstand en de dood als trauma

Naar mijn mening gaan de politiek en de orthodoxe geneeskunde op dit moment een gedenkwaardige misrekening aan: in het geval van het coronavirus zien ze alleen de infectieketen, die met alle middelen moet worden onderbroken of gereduceerd. Ze zijn bang dat ze hun politieke en opinievormende macht onvoldoende hebben benut en dat ze verantwoordelijk zullen worden gehouden voor de doden. Ook hier komt de psychotraumatologie in het spel naast de gewone psychologie. De dood heeft vaak een traumatische component. Als mensen sterven, ervaren ze zichzelf als bewusteloos en hulpeloos. Dit geldt ook voor hun familie en vrienden. De pijn en de doodsangst voor de stervende blijven na de dood van een persoon, zelfs met zijn of haar bloed- en sociale verwanten. Daarnaast voelen de stille mensen schaamte en schuldgevoelens; naast verdriet kan ook boosheid over mogelijke doodsoorzaken aanwezig zijn. Ondraaglijke gevoelens ontstaan vooral wanneer men ervaart hoe een ander in doodsangst sterft, bijvoorbeeld door verstikking, verbranding of verdrinking. Het zijn dan concrete beelden die zich in de hoofden van de mensen branden, zoals in de huidige Corona-verslaggeving in de officiële media. Daar sterven mensen eenzaam en verlaten in hun lijdensweg in drukke ziekenhuizen.

Ondraaglijke gevoelens, die een persoon niet kan verwerken met zijn psyche, zijn traumatische gevoelens. Wanneer dit gebeurt, zijn er verschillende vormen van traumaoverlevingsstrategieën:

- Het negeren van de dood alsof deze niet bestaat (zoals bijvoorbeeld meestal het geval is bij de jaarlijkse griep epidemie),
- Wegkijken (bijvoorbeeld wanneer mensen vluchten en verdrinken in de Middellandse Zee),
- Ontkenning (bijv. de kankerslachtoffers door het gebruik van kernmunitie in de oorlog in Irak en Joegoslavië),
- Verdwijnen uit het bewustzijn (bijv. vrouwen vermoord door hun partners),
- Vernevel je eigen bewustzijn (bijvoorbeeld door het roken en drinken van bier),
- Om jezelf af te leiden door middel van werk en vrije tijd,
- Intellectualiseren en praten (bijvoorbeeld ontkennen dat de opwarming van de aarde gevaarlijk is omdat er zoveel andere factoren zijn die het wereldklimaat bepalen),

- zich overgeven aan illusies van het eeuwige leven (bijvoorbeeld het paradijs of de wedergeboorte) of
- Controle over jezelf en anderen.

De controle waanstrategie

Controle tot het uiterste is momenteel de belangrijkste strategie van de politiek en de orthodoxe geneeskunde als het gaat om het coronavirus, hoewel het juist de virussen zijn die moeilijk te controleren zijn als het niet mogelijk is om hun beginpunt te lokaliseren en te beperken. Hiervoor wordt ook het monocausale denken gebruikt - virus = dodelijk gevaar - dat in andere debatten nooit zou passeren.

De facto is de enige manier om virussen onder controle te houden een gezond immuunsysteem en het vermogen van levende wezens om virussen als gastheer te kiezen. Dit lijkt een van de belangrijkste redenen voor seksuele voortplanting te zijn dat virussen en micro-organismen die in staat zijn om te variëren het niet zo gemakkelijk vinden om een hele populatie van vergelijkbare grote organismen te besmetten.

Toegepast op ons bewustzijn kan men ook zeggen dat een monocultuur van denken, een synchronisatie van meningen en het daaruit voortvloeiende koppige gedrag zeer riskant is voor een bevolking. Iedereen loopt dan het risico dezelfde fouten te maken en samen de afgrond in te snellen. Vooral de Duitsers zouden dit uit hun pijnlijke geschiedenis moeten weten. Een diversiteit aan denken, een medewustzijn waaraan iedereen met zijn of haar eigen inzichten en levenservaringen bijdraagt, beschermt een bevolking veel beter tegen alle mogelijke gevaren.

Wie nu hoest of koorts heeft, is volgens de officieel verspreide monocausale bestrijdingswaan al een verdacht geval. Iedereen die bij iemand is geweest die hoest of koorts heeft, is eigenlijk al een risicofactor. Ik heb mezelf de afgelopen dagen in het openbaar zien onderdrukken van niezen en hoesten om geen verdenking te wekken van een coronavirusdrager.

Er zijn toch wel verstandige beschermingsmaatregelen om uzelf te beschermen tegen overbelasting door virussen of andere ziektekiemen: geen nauw contact met iemand die duidelijk ziek is, hygiënisch gedrag dat past bij de omstandigheden, schoon drinkwater, gezonde voeding, enz. De ervaring heeft geleerd dat epidemieën alleen voorkomen in situaties van oorlog en hongersnood, wanneer mensen moeten samenleven in een zeer beperkte ruimte zonder schoon water en gezond voedsel. Bijvoorbeeld op dit moment in de vluchtelingenkampen wereldwijd.

Wat nu als controlestrategie in veel landen wordt uitgevoerd, gaat veel verder dan wat redelijk is: met het obsessionele idee om in de nabije toekomst alle sociale contacten te stoppen, wordt het hele openbare, professionele, particuliere en ondertussen zelfs economische samenleven verlamd en zelfs belemmerd en op de lange termijn onmogelijk gemaakt. In principe wordt de ademhaling nu zelfs beschouwd als een risicofactor en wordt deze aanzienlijk bemoeilijkt door het gebruik van ademmaskers. Alleen degenen die nauwelijks bewegen zijn op dit moment het ideale geval voor de paniekzaaiers die in hun controlemanie verstrikt raken.

Wat bekend is: Mensen met obsessieve compulsieve stoornissen

Dit denken en handelen lijkt sterk op wat we kunnen waarnemen bij mensen met obsessieve compulsieve stoornissen: iemand met een wasobsessie heeft een vast idee dat virussen en bacteriën altijd en overal op de loer liggen. Daarom moeten ze zich na het wassen en douchen direct weer wassen en douchen, omdat ze bij het afdrogen en uit de douche weer in contact kunnen zijn gekomen met virussen en bacteriën. Uiteindelijk ruïneert hij zijn eigen leven met zijn waanideeën en door zijn wassende overlevingsstrategie. Zijzelf vernietigen opzettelijk het beschermende systeem van hun huid dat hen beschermt tegen bacteriën, schimmels en virussen. Ze leven in constante stress en zijn uiteindelijk alleen nog maar bezig met hun hoofdcinema. Ze hebben geen vertrouwen meer in zichzelf, hun lichaam en hun verdediging. Mijn ervaring is dat dit altijd te wijten is aan trauma's uit de vroege kindertijd die zijn afgesplitst in het onbewuste.

Op dit moment wordt het dwangmatig denken in de publieke media bepaald door een soortgelijke hoofdcinema die in zichzelf gevangen zit, met projecties van aantallen mogelijke besmette personen, waarvan statistisch gezien een enorm aantal zal sterven. De bevolking zal dan ook geïnfecteerd zijn. Bovenal wordt het belang van het immuunsysteem als de eigenlijke remedie tegen de virussen volledig genegeerd in de ongebreidelde hysterie van het coronavirus. Dit is de reden waarom mensen de neiging hebben om toiletpapier te kopen in plaats van vitaminetabletten, wat eigenlijk begrijpelijk zou zijn in een dergelijk geval van vermeende insluiting van virussen.

Zoals in de oorlog

Men waant zich in een staat van oorlog en in een heroïsch gevecht met de vijand "Corona". President Macron van Frankrijk heeft dat tegenwoordig zelfs in het openbaar gezegd. Gewone verpleegsters en artsen worden nu aangesteld als vechtersbazen aan het front. En als de oorlog eenmaal officieel is verklaard, mag niemand meer vragen naar de redenen van de oorlog, maar alleen naar wat ik persoonlijk kan doen om deze oorlog te winnen. In een staat van oorlog mag

niemand meer vragen naar het persoonlijk voordeel of de schade en de kosten voor het grote publiek - u bent niets, uw mensen zijn alles!

Hoe hoger de kosten stijgen, die nu zonder noodzaak worden geproduceerd, des te minder is misschien waar: dit is een door de mens veroorzaakte catastrofe die door de mens zelf is veroorzaakt! Omdat het voor velen ongelooflijk lijkt dat hun regeringen en hun medische deskundigen hen met open ogen tot zo'n catastrofe kunnen manoeuvreren, worden feiten en meningen die dit bewijzen eenvoudigweg niet genoteerd of afgeweerd. Men wordt liever meer als object behandeld naarmate het crisisscenario vordert en van bovenaf wordt verergerd. In Frankrijk mogen intussen alleen degenen die de politie een bewijs van recht kunnen voorleggen, de straat op. Veel mensen voelen zich nu als kinderen: Mijn ouders straffen me en zeggen: 'Dit is de uitdrukking van mijn zorg voor jou, want het maakt je hard genoeg voor een leven dat geen rozenperk is'. In plaats van ons te beschermen, plaatst het staatsbesluit ons in beschermende bewaring in ons eigen huis. Buiten de deur staat de politie en ondertussen wachten zelfs de militairen op je als je de instructies niet opvolgt.

Wat zou zinvol zijn?

Wat zou in plaats daarvan redelijk zijn als een virusinfectie dreigt? Versterk je eigen zelfgenezende krachten, bouw ze op en vertrouw ze, onderhoud goede relaties met andere mensen, oefen in de frisse lucht, krijg genoeg zonlicht, eet rauwe groenten, verminder stress, werk door je eigen trauma's, oververhitting baden en post-sweating en nog veel meer.

Iedereen die nog naar een ziekenhuis moet, moet daar als geheel worden gezien en niet alleen als symptoomdrager en -object worden behandeld. Eigenlijk zouden ziekenhuizen sowieso gezondheidshuizen moeten worden genoemd om geen nocebo-effecten te veroorzaken. Nocebo (= ik zal kwaad doen!) is het tegenovergestelde van placebo (= ik zal gebruiken!) en de wetenschappelijk goed gedocumenteerde kennis dat medicijnen zelfs zonder enig actief ingrediënt een genezende werking hebben, omdat een arts het belooft. Omgekeerd kan de diagnose van een arts, zoals "Je hebt kanker en zult waarschijnlijk maar zes maanden leven", er daadwerkelijk toe leiden dat iemand binnen de voorspelde periode van hopeloosheid sterft.

Van bovenaf voorgeschreven gezondheidsbedreigende maatregelen

De politieke maatregelen die nu door het monocausale orthodoxe medische denken worden gevormd, hebben duidelijk nocebo-effecten:

- De angst voor een eng virus wordt steeds meer aangewakkerd,
- Ideeën van vreselijke doodsstrijd in overvolle ziekenhuizen met totaal overbelaste artsen en verpleegkundigen worden via alle mediakanalen verspreid,
- Mensen die van hun werk leven, krijgen van de ene op de andere dag te maken met enorme financiële en professionele existentiële angsten,
- het naar buiten gaan in de frisse lucht en de zon wordt voorkomen,
- Mensen die opgesloten zitten in hun appartementen eten straks alleen nog maar ingeblikt voedsel,
- ze zijn steeds meer afgesneden van al hun relaties en vallen in een totaal sociaal isolement,
- Fysiek contact van welke aard dan ook is volledig verboden,
- Miljoenen mensen vervallen in een staat van machteloosheid en hulpeloosheid als gevolg van de steeds radicalere staatsregels, en daarmee in een traumatische situatie waarvan men zich alleen nog maar kan distantiëren.
- Dit verzwakt het vertrouwen van veel mensen in zichzelf en hun immuunsysteem aanzienlijk. Het risico neemt dus toe dat hun reeds bestaande infecties, van welke aard dan ook, uitgroeien tot een ernstige ziekte. Al deze vreselijke maatregelen hebben dus een voorzienbaar effect in de zin van een self-fulfilling prophecy.

Velen nemen het nog steeds met kalmte aan, houden het een tijdje uit in een gedissocieerde manier van overleven en denken dat ze een bijzondere sociale verantwoordelijkheid tonen als ze de steeds brutalere beperkingen van hun levenswijze op een goede manier volgen. Een bevolking die zo onder druk staat, zal waarschijnlijk binnenkort zo gefrustreerd zijn in haar basisbehoeften dat ze wordt geloozd in agressie en geweld - tegen haar eigen kinderen, tegen haar partner, tegen haar burens en tegen al diegenen die zich niet aan de regels houden. De behoefte aan nieuwe vijandelijke beelden zal toenemen. Hoe dan ook, de beelden van gevangenen Italianen op hun balkon, gehypet in de sociale media, doen me meer denken aan het gevangenenkoor van de opera Nabucco.

Een einde met horror of een horror zonder einde?

Als ondanks al deze waanideeën de grote ramp met dodelijke afloop niet plaatsvindt en het aantal griepslachtoffers binnen het bereik blijft van wat een normale griep epidemie elk jaar met zich meebrengt, zullen de orthodoxe artsen en politici zichzelf op de borst kloppen en beweren: we hebben het onder controle. China, als repressieve bewakingsstaat, heeft dit zojuist aangetoond. En er is zelfs het standpunt dat China, in samenwerking met de WHO, deze pandemie bewust in gang heeft gezet.

De volgende grap komt in gedachten: een man zit op een parkbank en klapt met tussenpozen in zijn handen. Als iemand hem vraagt wat hij doet, zegt hij: 'Ik drijf olifanten weg. De persoon die hem vraagt zegt: "Maar het zijn geen olifanten. Dan zegt de man: 'Nou, kijk! Omdat ik aan het klappen ben.

Dus wie is hier de baas?

Het "Corona"-fenomeen zou op dit moment een van de vele goede mogelijkheden zijn om de eigen geest te gebruiken en op de eigen intuïtie te vertrouwen in plaats van zich te laten meeslepen in een massapsychose en de ondergang van de hele maatschappij door getraumatiseerde mensen die volledig afgesneden zijn van zichzelf en hun eigen gevoelens.

En volgend jaar is er alweer een pandemie met een andere ziekteverwekker. En dan wordt alles weer afgesloten? Als er nog iets over is dat in een lock-down kan worden gebracht. Vandaar mijn dringende oproep aan de politici van deze wereld: toon moed en vastberadenheid om een einde te maken aan deze controlemanie voordat het te laat is.

+++
Met dank aan de auteur voor het recht om het artikel te publiceren.

+++
Foto bron: Benjavisa Ruangvaree Art / shutterstock

+++
KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++
Vind je ons programma leuk? Informatie over verdere ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier: <https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++
Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

BitCoin adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK